

Sygn. akt VI Ka 29/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Michał Chojnowski

Protokolant asystent sędziego Mateusz Rosłon

po rozpoznaniu dnia 30 marca 2016 r. w W.

sprawy A. L., syna A. i G., ur. (...) w S.

obwinionego o wykroczenie z art. 92 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 27 października 2015 r. sygn. akt III W 1286/15

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 złotych tytułem kosztów sądowych za drugą instancję w tym kwotę 30 złotych tytułem opłaty.

. Sygn. akt VI Ka 29/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja wniesiona przez obwinionego nie jest zasadna.

Sąd I instancji dokonując ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie w sposób nie budzący wątpliwości wykazał, iż zebrany materiał dowodowy wskazuje na obwinionego A. L. jako sprawcę wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. Przemawiają za tym logiczne i przekonujące zeznania świadka, funkcjonariusza Policji P. H., podparte analizą wszystkich zebranych dowodów z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań doświadczenia życiowego. Sam obwiniony zresztą nie kwestionował swojej winy a jedynie datę popełnionego wykroczenia. A. L. podkreślał, że do zdarzenia miało dojść 3 marca 2015r. a sformułowanie z 3 na 4 marca 2015r. jest w jego ocenie nieprecyzyjne. Jednakże zarzut ten jest chybiony i stanowi wyłącznie polemikę z dokonanymi ustaleniami Sądu I instancji. Opis czynu przypisanego obwinionemu precyzyjnie i ściśle określa ramy czasowe popełnionego wykroczenia. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w zebrany materiał dowodowy jak również wyjaśnieniach samego obwinionego, który przyznał: „miałem interwencję z 03/04 marca 2015r.”. Nie widząc potrzeby powtarzania za Sądem I instancji argumentacji w tym zakresie, wskazać jedynie należy, że Sąd ten prawidłowo ustalił czas popełnienia przez obwinionego wykroczenia z art. 92 § 1 k.w., co w sposób jasny i logiczny uzasadnił powołując na tę okoliczność stosowny materiał dowodowy.

Sąd Okręgowy nie znalazł też żadnych podstaw do zmiany orzeczonej wobec obwinionego kary grzywny w kwocie 300 zł albowiem grzywna ta została wymierzona w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i jest w ocenie Sądu adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy.

Konkludując, stwierdzić należy, że całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego uprawniał Sąd I instancji do przyjęcia sprawstwa obwinionego w zarzuconym mu zakresie. Nie znajdując zatem żadnych uchybień Sądu I instancji, Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

Rozstrzygnięcie co do kosztów uzasadnione jest treścią art. 118 § 1 k.p.s.w.